

Vážená paní předsedkyně, Vaše Excellence...

Z řady renomovaných úst jsme zde dnes slyšeli mnoho nesmírně zajímavých informací o životě a díle Raula Wallenberga - studenta, úspěšného obchodníka, diplomata, ale především člověka. Člověka, který respektoval nejvyšší mravní zákon a dal své síly do služeb záchrany života druhých lidí. Nerezignoval před zlem, které ho obklopovalo. Neřekl si, nemá to cenu. Naopak, rozhodl se podle svých možností aktivně pracovat ve službách dobra. Slyšeli jsme o ochranných domech, ochranných švédských pasech, veliké odvaze a spolupráci dalších lidí, kteří také před zlem nerezignovali. Právě takoví lidé jasně dokazují, že zlo a smrt nemusejí mít poslední slovo.

Raul Wallenberg je člověk, jenž se postavil do čestného zástupu všech těch žen a mužů - Laureátů lidství - kteří se napříč staletími rozhodli nesklonit hlavu před diktátem zla a čelili mu silou dobra. Stejně jako například Sir Nicholas Winton, zachránce stovek dětí právě v tomto městě, v Praze. Ty děti by bez jeho pomoci pravděpodobně také ztratily svůj mladý život, přesně, jak to symbolizují přeražené sloupy před Památníkem dětí v Památníku Holocaustu Yad Vashem v Jeruzalémě. A jak to ostatně ukazují i smutné osudy mnoha dětí, které už Wintonovy vlaky nestihly odvézt do bezpečí. Existuje našťástí i celá řada dalších odvážných lidí, jejichž stromy dnes rostou vedle Wallenbergova stromu v jeruzalémské Aleji spravedlivých. Všichni tito lidé a mnozí další jsou živým důkazem ohromné vnitřní síly člověka, která pravděpodobně čerpá svou energii ze zdrojů, k nimž směřují věže našich synagog a chrámů.

Raul Wallenberg se nedočkal odměny, která by mu už na tomto světě náležela. Jak jsme slyšeli, zahynul za dosud ne zcela vyjasněných okolností v sovětské Lubyance, odkud KGB řídila internační tábory nechvalně známého Souostrovi Gulag, jak je nazval Alexander Solženicyn. Wallenbergův osud nás může naplňovat smutkem. Můžeme se právem ptát, jak je něco takového možné? Tato otázka však patří mezi ty, na které zcela uspokojivou odpověď asi nikdy nenajdeme.

Jsem však pevně přesvědčen o tom, že existuje jakási tajemná alchymistická dílna, v níž se i odpadky života, jako je zlo, zrada, nenávist a smrt, mohou za určitých okolností přetavit ve stavební kameny nového začátku. Přál bych nám všem, aby hodnoty statečnosti, odvahy, víry a lásky, o kterých jsme zde dnes slyšeli, vstoupily i do našich dnů a skutků.

Děkuji vám za pozornost.